

Medycyna sądowa - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Medycyna sądowa
Kod przedmiotu	12.9-WL-PIELD-MSAD
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Pielęgniarstwo
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra pielęgniarstwa
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr n. med. Julia Sobol

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie

Cel przedmiotu

Celem kształcenia jest zapoznanie studenta z najnowszymi osiągnięciami naukowymi w medycynie sądowej, przegląd przypadków, które mogą wystąpić w praktyce pielęgniarstwie znajdujących się w sferze zainteresowania organów ścigania, przygotowanie studenta do wykorzystania zdobytej wiedzy w zawodzie.

Wymagania wstępne

Znajomość anatomii, fizjologii, patofizjologii, patomorfologii, radiologii, podstaw chirurgii, podstaw pediatrii, podstaw chorób wewnętrznych, podstaw położnictwa i ginekologii.

Zakres tematyczny

Wykład:

1. Podstawy prawa karnego, cywilnego i rodzinnego
2. Tanatologia.
3. Traumatologia sądowo-lekarska. Uszkodzenia ciała spowodowane działaniem czynnika mechanicznego. Obrażenia ciała.
4. Uduszenie gwałtowne. Powieszenie, zadzierzgnięcie.
5. Działanie prądu, wysokiej, niskiej temperatury.
6. Postrzały.
7. Dzieciobójstwo.

Ćwiczenia:

1. Odpowiedzialność karna i zawodowa.
2. Przemoc w rodzinie.
3. Stwierdzenie zgonu. Oględziny zwłok w miejscu ich ujawnienia.
4. Ustalanie czasu i przyczyny śmierci.
5. Identyfikacja zwłok i szczątków ludzkich. Antropologia sądowa.
6. Toksykologia sądowo-lekarska.
7. Alkohologia.
8. Genetyka sądowa.

Metody kształcenia

Wykłady w formie prezentacji multimedialnych z uwzględnieniem przypadków klinicznych.

Ćwiczenia praktyczne odbywają się w sali sekcyjnej, studenci uczestniczą w sekcji sądowo-lekarskiej; ćwiczenia teoretyczne odbywają się w sali ćwiczeń, ćwiczenia teoretyczne są prowadzone w formie dyskusji, do której podstawą są krótkie prezentacje multimedialne oraz wybrane przypadki kliniczne.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zna i rozumie pojęcie śmierci gwałtownej i nagłego zgonu, a także różnicę między pojęciami urazu a obrażenia;	• D.W32.	- dyskusja - sprawdzian z progami punktowymi - test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	- Wykład - Ćwiczenia
zna zasady diagnostyki sądowo-lekarskiej i opiniowania w przypadkach dotyczących dzieciobójstwa i rekonstrukcji okoliczności wypadku drogowego;	• D.W33.	- dyskusja - sprawdzian z progami punktowymi - test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	- Wykład - Ćwiczenia
podczas badania dziecka rozpoznaje zachowania i objawy wskazujące na możliwość wystąpienia przemocy wobec dziecka;	• D.U30.	- dyskusja - sprawdzian z progami punktowymi - test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	- Wykład - Ćwiczenia
prowadzi dokumentację medyczną pacjenta;	• D.U31.	sprawdzian z progami punktowymi	Ćwiczenia
posiada umiejętność pobierania zgodnie z zasadami krwi do badań toksykologicznych oraz zabezpieczania materiału do badań hemogenetycznych	• D.U32.	- dyskusja - test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	- Wykład - Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykład – zaliczenie przeprowadzone w formie pisemnej (test jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru), warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie 60% punktów możliwych do zdobycia. Do egzaminu student jest dopuszczany na podstawie zaliczenia ćwiczeń.

Ćwiczenia - warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, przewidzianych do realizacji w ramach programu. Ocenie podlegają: kolokwia sprawdzające wiedzę oraz zaliczenie umiejętności praktycznych. W przypadkach nieobecności, Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z prowadzącym zajęcia.

Ocena końcowa: to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

Literatura podstawowa

1. Di Maio V, Di Maio D. (red. wyd. pol. Świątek B). Medycyna Sądowa. Wyd. Elsevier Urban & Partner Wrocław 2016.
2. Badowska-Kozakiewicz AM. Patofizjologia człowieka. Wyd. Lekarskie PZWL Warszawa 2013.
3. Maśliński S, Ryżewski J. Patofizjologia; podręcznik dla studentów medycyny. Wyd. Lekarskie PZWL Warszawa 2014.

Literatura uzupełniająca

Czasopisma dostępne w Bibliotece Uniwersyteckiej UZ, cyfrowe bazy danych – nauki medyczne i nauki o zdrowiu; <http://www.bu.uz.zgora.pl/>

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Iwona Bonikowska (ostatnia modyfikacja: 20-09-2019 22:17)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ